

Uniwersytet
ŁÓDZKI

Prof. dr hab. Zbigniew Jakubowski

Zbigniew Jerzy Jakubowski urodził się 11 czerwca 1934 roku w Jarosławiu w rodzinie nauczycielskiej. Do Łodzi przeniósł się w roku 1946. Po zdaniu matury w XI Liceum Ogólnokształcącym w Łodzi w 1951 roku rozpoczął studia wyższe na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii UŁ. Tytuł zawodowy magistra otrzymał w roku 1955. Jeszcze jako student w roku 1954 rozpoczął pracę w Politechnice Łódzkiej w charakterze p.o. asystenta. Z Politechniką był związany do roku 1962 kolejno jako asystent, starszy asystent i adiunkt. W międzyczasie, w roku 1958 rozpoczął pracę w Uniwersytecie Łódzkim, przy czym od 1962 roku na pełnym etacie. Stopień doktora nauk matematyczno-fizycznych uzyskał w UŁ w roku 1961. Promotorem przewodu był prof. Witold Janowski. Sześć lat później otrzymał stopień docenta nauk matematycznych oraz został powołany na etat docenta w UŁ. W roku 1981 Rada Państwa nadała Mu tytuł profesora nadzwyczajnego. Od 1981 do 1990 roku pracował w UŁ na stanowisku profesora nadzwyczajnego, a od roku 1990 do przejścia na emeryturę w 2004 r. na stanowisku profesora zwyczajnego albo nadzwyczajnego.

Zainteresowania naukowe Profesora Jakubowskiego koncentrują się wokół problemów geometrycznej teorii funkcji zespolonych, w szczególności zagadnień ekstremalnych dotyczących kresów funkcjonałów zależnych od skończenia bądź nieskończenia wielu współczynników. Interesowały Go także różnorodne własności geometryczne odwzorowań generowanych przez tzw. funkcje Carathéodory'ego o części rzeczywistej dodatniej, własności funkcji harmonicznym zespolonych, zastosowania funkcji specjalnych i splotów Hadamarda, własności funkcji gwiazdzystych i funkcji typowo-rzeczywistych. W swoich pierwszych badaniach zajmował się głównie własnościami funkcji

Uniwersytet
ŁÓDZKI

jednolistnych ograniczonych, które jak wiadomo w Łodzi zostały zapoczątkowane przez Zygmunta Charzyńskiego, a następnie rozwijane przez Z. Charzyńskiego i W. Janowskiego i ich współpracowników. Stworzył także własne metody badawcze niezbędne do np. rozstrzygnięcia postawionej przez siebie hipotezy dotyczącej funkcji Picka, w pewnym sensie „antypodycznej” do znanej hipotezy Z. Charzyńskiego i O. Tammiiego (Finlandia). Jego inne hipotezy zainteresowały współpracowników i matematyków z kilku ośrodków krajowych i zagranicznych.

Dorobek Profesora Jakubowskiego obejmuje 75 oryginalnych artykułów, 49 komunikatów z konferencji krajowych i zagranicznych i ponad 20 artykułów biograficznych lub popularno-naukowych. Profesor stworzył w Uniwersytecie Łódzkim zespół uczniów. Tematyka Jego badań interesowała również specjalistów z innych ośrodków w Polsce i za granicą, o czym świadczy m.in. znaczna liczba wspólnych publikacji (w szczególności z prof. Jarosławem Fuką z Czech, Viktorem Starkowem z Rosji oraz Ollim Tammim z Finlandii). Tematyka zaproponowana przez Profesora, a rozwijana wspólnie z profesorem J. Fuką dotyczyła trudnych zagadnień brzegowych.

Profesor Jakubowski wypromował 12 doktorów, spośród których 1 otrzymał tytuł profesora. Od kilkudziesięciu lat prowadził i nadal prowadzi seminarium dla pracowników, przy czym w 1963 roku rozpoczęło ono pracę jako konwersatorium. Był organizatorem lub współorganizatorem wielu konferencji naukowych, recenzentem w wielu przewodach doktorskich, kilku habilitacyjnych, w sprawach o nadanie tytułu lub stanowiska profesora, a także w przewodzie o nadanie godności doktora honoris causa profesorowi Zygmuntowi Charzyńskiemu (w PŁ, 1985 rok).

Aktywność organizacyjna Profesora jest imponująca: w latach 1967-72 był prodziekanem Wydziału MFCh do spraw studenckich, w latach 1978-81 był dziekanem tego Wydziału, w latach 1973-77 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Matematyki, a w roku akademickim 1977/78 funkcję dyrektora. Od roku 1970 kierował Zakładem Matematyki Ogólnej, który później zmienił nazwę na Zakład Funkcji Specjalnych, a jeszcze później został przekształcony w Katedrę Funkcji Specjalnych. Kierownikiem Katedry był do 2004 roku, czyli do przejścia na emeryturę. W Polskim Towarzystwie Matematycznym działał m.in. jako prezes Zarządu Oddziału Łódzkiego (1981-85), był także wiceprezesem Zarządu Głównego (1991-93). W latach 1988-91 był przewodniczącym III Wydziału Łódzkiego Towarzystwa Naukowego, a później członkiem Zarządu

Uniwersytet
ŁÓDZKI

i prezesem Komisji Rewizyjnej. W latach 1984-86 i 1991-93 był członkiem Komitetu Matematyki PAN.

W czasach studenckich i nieco później działał w ZHP, AZS, PTTK, ZNP, radzie mieszkańców domu studenckiego przy ul. Próchnika i sekcji szachowej UŁ.

Za swoją wszechstronną działalność dydaktyczną i organizacyjną został odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1980). Natomiast studenci przyznali Mu w 1997 roku dyplom uznania za uzyskanie tytułu „Profesor na 5,5”. Oba te wyróżnienia jako nauczyciel bardzo sobie cenił.